

דיוני ועדת השלושה

ישיבה ב', כ"ז בחשוון תשי"ט - 10.11.58

נוכחים השרים: פ. רוזן - יו"ר, מ. בנסוב, פ. נפתלי.

מוזמן לתעיר: ראש הממשלה

השר רוזן מבקש את ראש הממשלה למסור את הידוע לו בפרשה הנדונה בוועדה.

ראש הממשלה מוסר, כי זכור לו שעוד לפני מבצע סיני הייתה קיימת הוראה שלא לפגוע באזרחים. זוכר כי ב-29.10, מיד לאחר שהגיע אליו היריעה על המקרה בכפר קאסס, שלח הוראה לאלוף צור לחקור מה קרה. בו בערב מסר לו אלוף צור את מסקנותיו. בנקודה אחת נשאו העובדות סתומות. מאלנקי אמר כי שדמי השתמש בביטוי "אלוהים ירחם עליהם", ואילו שדמי טען שלא אמר כזאת. ראש הממשלה מינה אז ועדה שהפקידה היה לחקור בנקודה הסתומה, והועדה הגיעה למסקנה שאין מקום להעמיד את שדמי לדין. מאמרו של "אסיר עברי" נסה להטיל האשמה על אלוף הפיקוד, הרמטכ"ל ושר הבטחון, ואז חידש בן-גוריון את ההעניינות בנוסכבות המקרה. הזמין את סגן אלוף ריבון ולאחר שנתברר לו כי האיש אינו משמש יותר שופט, שאל אותו בדבר פקודות שניתנו ע"י אלוף הפיקוד. מתברר כי נאמר בפורש שיש לאפשר לחושבי האזור להמשיך בעבודתם ללא הפרעה למען ישמר השקט בגזרה הירדנית. שדמי בקש מאלוף הפיקוד רשות להקדים בהסלח עוצר על מנת להקל על עריכת כוחותיו ועל מנת למנוע פגיעות של חיילי מילואים בחושבי הכפרים במקרה שמי שהוא מהם יחקרב למוצבי הצבא בחשכת הלילה. אלוף צור שוכנע על ידי הנימוק השני. בקבוצת הפקודות נוכחו קרוב ל-20 איש. שדמי לא שאל לשום פרטים בקשר לדרכי הביצוע של העוצר. סגן אלוף ריבון אמר לראש הממשלה, כי אלוף צור הדגיש שלא חל שינוי במדיניות לגבי המיעוטים והם רשאים להמשיך במהלך חייהם הרגילים. אלוף צור אמר לדברי ריבון, "לא להשמיע יריה. לא לחמם את הגזרה".

כדי להתחקות ביתר פרוטרות אחרי העניין עיין ראש הממשלה שוב בפקודות המסכ"ל, ומצא שחטיבה 17 קבלה פקודה מפורשת לא לבצע כל פעולה נגד מעוטים בלי שתקבל על כך פקודה מאלוף הפיקוד.

ראש הממשלה שוחח עם שלשה אנשים שנוכחו בקבוצת הפקודות.

סגן אלוף טמיר אמר, כי אלוף צור הדגיש שהמדיניות נועדה לשמור על השקט במרחב. ניתנו הוראות חמורות לא לפתוח באש ו"לא לחמם את הגזרה". גם למקרה שתפתח אש מעבר לגבול

חובה היתה לקבל הוראות מאלוף הפיקוד בטרם תגובה ודבר זה לא הושאר להתלטתו של מפקד חטיבה. כדי להשמר מהסתבכות עם החושבים ניתנה הוראה שלא להכנס לכפר, ובהתאם לכך אפילו שובו תוכניות ההיערכות. לדעתו של סגן אלוף סמיר ניתן אישור רק לדבר אחד, והוא הקדמת העוצר.

אלוף משנה יוסף גולן הוגיש בעדותו לפני ראש הממשלה, שבקבוצת הפקודות היה ברור כי "אין לחמס את הגזזה", ואפילו תקרה הקריח שלא מיוזמתנו.

אלוף משנה דוד אלעזרי אמר לראש הממשלה כי אלוף צור השקיע מאמצים מיוחדים להזהיר את שדמי בגירוי יוזמה מצד האויב. דובר רק על עוצר. המקובל בעוצר הוא, שמקיימים סיוורים ברחובות, ואם הציבור משחולל יורים באויר לשם הפחדה ותופסים את האנשים המפריס את האיסור לצאת מהבתים.

לשאלתו של השר רוזן משיב ראש הממשלה שלא נתן שום הוראות פרט לאלה שהיו מכוונות לחסול הצבא המצרי בדרום ולשמירה על השקם בגזרות האחרות כדי לא לתת הוואנה לבנות בריחה של מצרים להתערב. אשר לטיפול במסתננים, הרי אפילו ביחס אליהם קיימת פקודת קבע האוסרת לירות בנשים ובילדים.

לשאלתו של השר בנטוב משיב ראש הממשלה, כי למפקדים היה ברור שהבטוי "לשמור על השקם" פירושו היה שאין לפגוע בתושבים, שהרי נאמר בפירוש כי "אסור לחמס את הגזזה". ולא עוד, אלא שחשבו בו בזמן על מצב העלול להתפתח בגלל התעוררות מעברו השני של הגבול, ואיש לא חשב על דבר בלתי רגיל בתחום שלנו.

בכך מסתיימת עדותו של ראש הממשלה.

שר המשפטים מכיא לידיעת הועדה שתי פקודות ממבצע קדש, בצירוף הודעה בכתב של אלוף משנה חיים בן-דוד הקובעת כי "לאחר בדיקת יומני המלחמה וחומר אחר, לא נמצאו הוראות או פקודות שונות מהשחים שהובאו לידיעתה של הועדה".

כן מודיע שר המשפטים לחברי הועדה על שיחה סלפונית שקיים זה עתה עם השר כרמל. השר כרמל, שכתב את המאמר "אסיר עברי", הודיע שלא היו לו מקורות אינפורמציה לכתוב מה שכתב, ושאת הכתוב יש לראות כהרהורים של אזרח מהאזרחים.

/בסיום/

בסיום ישיבתה השניה מחליטה הועדה להזמין לפני סיום עבודתה
שני אנשי צבא מאלה שהיו נוכחים בקבוצת הפקודות ולא נשאלו ע"י
ראש הממשלה, ואת משה דיין.

פרטיכל זה נרשם ע"י מזכיר הממשלה. בטופס אחד ובהעתק אחד.
הטופס היהודי נמסר לשר ווזן, והעתק היהודי נשמר אצל מזכיר
הממשלה.